

celé věty se shodují s touž prací, aniž by tato byla uvedena. Ani ostatní kapitoly nejsou jiného rázu. Vedle excerptů z listin vydaných Friedrichem v Codexu setkáme se v kap. VII. s větami převzatými z Jirečkova »Slovanského práva«, Malotova článku z ČMM, a že kapitola VIII. registruje mínění jiných autorů, přiznává sám Horna, o čemž výmluvně svědčí incipity jednotlivých odstavců: »Mínění své zastává Dudík..., Názor Dudíkův zastává..., Fiala uvádí doslovně..., Fiala uvádí dále..., Nelze prý však přesně stanovit..., Numismatik Smolík..., Konečně vykládá Smolík... Naproti tomu numismatik (?) Červinka..., K zajímavému názoru dospěl Malota..., Mínění Červinkovo přijímá..., Uvedenými spisovateli jest nyní dokázáno...« atd.

Je samozřejmo, že při takovéto práci převzetí z jiné ruky nastanou i kolise, které jedině tímto způsobem excerptů jsou vysvětlitelné. Na př. na 23. str. věta »Zvenku na to také tak patřili, považující úděly za část Čech« hodí se sice velmi dobře do kontextu Kaprasova (Děj. II. 42. u Horny necitováno), avšak na ono místo autorovy práce vůbec nepatří. Stejně takovýmto způsobem vlastně vykládá jinak vývody Kaprasovy ve »Státopr. poměru« str. 8, což pak reprodukoval Horna (str. 24.). Je jistě jasno, co chtěl říci Kapras v této polemice proti Fischerovi a jak to vysvětlil autor, který si povšiml pouhého jediného excerptu.

Autor však cituje také s druhé ruky, třeba uvádí citaci pramenu přímo. To dosvědčuje se na př. v poznámce 3. na str. 8., kde do textu Kosmova vsunut je letopočet za slova »Severi« a věta začíná malým písmenem, jak to činí Šujan ČMMZ., ačkoliv autor píše: »Fontes II. 96«, kde tak věta nezní. Podobně je tomu i v pozn. 1 na str. 21. Jiná neporozumění opakováním starších autorů, jež sluší přičísti na vrub metodě práce bylo by možno příkladem uvésti zejména z rozdílu mezi Čelakovským (Hrad pražský) a autorem na str. 30., kde Čelakovsky mluví o stol. 13. a 14., kdežto autor o stol. 11. a 12. To jsou vše zjevy známé z prací těch autorů, kteří se prostě opírají o slova jinde pronesená a nepovšimnou si spojitosti a smyslu, proč právě byla takto formulována.

Skutečně překvapí však několik velkých shod zcela doslovných se starší autorovou prací »K dějinám moravských úředníků« (díl I. 1922). Ani jediné místo z těchto shod — kromě jediné zmínky, která však týká se jen věci vedlejší — nebylo opomenutím autorovým označeno, že je převzato z této práce. Tak strana 14. odst. 6.—8. až na stranu 15. (kromě slov »až na excentricky položené Opavsko«.) doslovně je převzata z této práce str. 9. Stejně tak str. 27. odst. 6. až celá str. 28. kromě odst. 1. a několika málo slov, a podobně i odst. 1. a 2. na str. 31. Nelze zajisté brániti autorovi, chce-li vydávati svou vlastní práci u výběru znovu, upozorní-li na to v citaci, nikoliv však když okolnost tuto přejde mlčením.

Potom, co výše bylo řečeno, není zajisté třeba povšimnouti si obsahové stránky práce, kterou by bylo možno charakterisovati jako souhrn přípravného materiálu excerptního pro vlastní zpracování pozdější i pro studie příští, jež několikrát jsou v této práci ohlašovány (jedna z nich dokonce jako vyšlá, ačkoliv má vyjít v téže sbírce o dva svazky později a je na ni dokonce odkazováno!). Pro ty však nesporně musí býti použito metod jiných.

Dr. František Čáda.

Dr. Albert Milota: Učebnice obojího práva trestního, platného v Československé republice. Právo hmotné. Nákl. J. Gusek v Kroměříži 1926. Stran 498. — V dnešnej dobe, kedy sa chvatne unifikuje každé odlišné právo platné v Československej republice prichádza Milotova učebnica zvlášť vhod. Kniha je usporiadaná tak, že každý môže študovať zvlášť trestné právo hmotné platné v Čechách na Moravě

a vo Sliezsku a zvlášť právo platné na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi okresm spoločných zákonov československých.

Systematika u nás ešte nezvyklá — má ohromné výhody didaktické, lebo ihneď poskytuje porovnaní obojeho práva, kdežto i autor sám vo výstižných poznámkách za paragrafmi upozorňuje na rozdiely. Taktó vyhovuje vynikajúcim spôsobom účelom študijným svojou novou systematikou súc knihou čiste vedeckou.

Časť obecná je spoločne prebieraná podobne ako aj v autorových prednáškach obecnej časti, už prv samostatne vydaných, ačkol'vek i tu upozorňuje na zvláštne rozdiely.

Časť zvláštna obsahuje zákon na ochranu republiky, tiež autorom komentovaný už prv vydaný, oba zákoníky rozdelené pod spoločné tituly s našimi pozmeňovacími zákonmi vykládané na spôsob komentára.

Ku konci diela je pripojený register trestov, soznam vedľajších zákonov a register vecný. ah.

Československý obecný zákoník občanský a občanské právo na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi. Zpracoval a uspořádal univ. docent JUDr. František Rouček. Komentovaných zákonů čs. rep. vydávaných Kompasem sv. XVI. — V Praze 1926. — Část první. Stran 1759. — Cena 140 Kč. — Část týkající se práva Slovenského, respektive práva dosud na Slovensku platného, sestavil ministerský rada JUDr. Julius Karmán. — Kompas ve svojí sbírce vydal objemné dílo: vydání textu občanského zákoníka. O právu platném na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi, obsahuje dílo u jednotlivých paragrafů rakouského občanského zákoníka z roku 1811 poznámky o závaznosti jeho na Slovensku, po případě z jiných zákonů uherských příslušnou materií, v dodatku pak zvláštní zákony uherské. Dílo obsahuje textové vydání rakouského občanského zákoníka se všemi dodatky nastalými během století, co zákon jest v platnosti, v dodatcích pak řadu zákonů doplňujících ustanovení kmenového zákona. Jsou to v každém vydání se objevující zákon o provozu automobilů, železnic, zákon o nezbytné cestě, výňatek z konkursního řádu, odpůřčí řád, zákon o právu původcovském, o právu stavby, o obchodních pomocnících, o zbavení svéprávnosti, zákony o poměrech církevních, zákon o lichvě, o obchodcích splátkových, o svátcích, o státních hranicích, o zrušení šlechtictví, titulů a řádů, atd. Počet těchto dodatkových zákonů dosahuje ve vydání Roučkově počtu LVII, čímž se rozsah knihy velice zvětšil, což má však na druhé straně nevýhodu v malé jaksí praktičnosti knihy.

Text občanského zákoníka jest překládán vydavatelem, jenž dižel se, pokud to bylo možno, publikací komisí pro reformu občanského zákoníka, speciálně prý komisí, v nichž byli referenty Dr. Jan Krčmář a Dr. Emil Svoboda; ostatních prací prý překladatel užival méně, ačkoli pokud nám známo, i v těchto komisích byl vypracován překlad, pokud komise na znění paragrafu ničeho nezměnily, velice pečlivý a pěkný. A také na několika místech se nám zdá, že překlad komisních elaborátů jest přílehavější. Originál občanského zákoníka jest stručný a koncisní, a komisní překlady se ho snažily napodobiti: překlad Roučkův jest mnohdy obšírný na úkor jasnosti díkce. K jednotlivým paragrafům jsou přičiněny rozsáhlé poznámky a to jak odkazem na jiná ustanovení občanského zákoníka, tak na zákony jiné. Dodatky tyto jsou ještě rozmnoženy citováním literatury příslušného případu nebo poměru se týkající. Dodatky tyto jsou mnohdy tak rozsáhlé, že jest to až na úkor přehlednosti díla. Již u Manzových vydání (posledních) bylo si často stěžováno na přeplněnost publikace různými dodatky, ač v těchto vydáních často jednotlivé normy se citovaly jen užitím příslušného zákonného místa. Roučkově vydání ve chvályhodné snaze učiniti vydání co možno nejúplnějším cituje obšírně normy i jen trochu příbuzné. Tím jen pouhý občanský zákoník zabral na 1200 stran,